

Årsmøter i fagbevegelsen

Til DS og partiavdelinger.

Det vedlagte årsmøtedirektivet skal behandles i DSene og i partiavdelinger som organiserer fagforeningsmedlemmer. Vi understreker at det er partiet som har ansvar for den faglige politikken vi kjører ut i klubber og foreninger. Derfor er det nødvendig at DSene har en klar oppfatning av innretting og prioritering av saker vi tar opp på årsmøtene.

Dette er ikke et plandirektiv. Det er retta inn på årsmøtene, og det betyr: 1. Årsmøtene som politisk bevegelse i fagbevegelsen, 2. Valg.

Årsmøtene i fagbevegelsen behandler ^uberøringer, trekker opp faglig-politiske retningslinjer, vedtar politiske uttalelser og foretar bevilgninger. Og de velger nye styrer og utvalg. Utad får årsmøtene en spesiell oppmerksomhet. Valgene og de politiske uttalelsene (medregna de faglige) står i sentrum. Årsmøtene er en slags "fagbevegelsens politiske markering". Vi ønsker at denne markeringa skal danne grunnlag for fagbevegelsens videre arbeid. I tillegg er det sjønsagt viktig at klubber og foreninger gjennom uttalelser påvirker resten av samfunnet. Gjennom de politiske diskusjonene før og under årsmøtene og gjennom de vedtakene som fattes, er det mulig for oss som kommunister å påvirke tenkinga til de fagorganiserte, heve det politiske nivået gjennom å føre politisk kamp mot reformistiske og revisjonistiske ideer i fagbevegelsen. Slik er årsmøtene et ledd i vårt arbeid for å skape kamporganisasjoner av klubber og foreninger og i vårt langsiktige mål: mobilisering av arbeiderklassen og fagforeningene for revolusjonen. Dette er en viktig politisk oppgave og derfor understreker vi på nytt at den er hele partiets ansvar. Fagforeningsarbeidet vårt skal stå i samsvar med partiets øvrige politiske arbeid.

Valgene er viktig. Vi har i forbindelse med tidliger årsmøtedirektiv og i diskusjonen om innrettinga på arbeiderklassen, tatt opp den spontane tendensen til å ta alle de verv vi kunne få. Det har fått skadelige følger for partiavdelinger og det øvrige politiske arbeidet vi skal drive. Det er viktig at både DSene og partiavdelingene har grep om dette problemet og er klar over konsekvensene når parti-kåder blir stilt opp som kandidater ved valgene. Vi understreker - som før - at det ikke er spørsmål om å gi opp posisjoner som vi har tatt. Men et spørsmål om å konsolidere de vi har før vi eventuelt tar flere. Både for distriktet som helhet og for de enkelte bransjene/bedriftene bør det arbeides med mer langsiktig planlegging mhp tillitsverv.

Som det framgår av årsmøtedirektivet er det DSene og partiavdelingene som må gjøre en vurdering av hvilke saker som skal reises. I innleiinga til direktivet setter vi opp en antyda prioriteringsliste. Den er ikke absolutt og skal sjølsagt gi plass for lokale tillempinger. Når forslagene skal vurderes må også lokale kampsaker gies nødvendig plass. Men vi understreker at alle de plassene der vi har eksterne folk, skal den freds- og forsvarspolitiske plattformen kjøres. Åssen dette skal gjøres står det mer om under dette punktet i direktivet.

Vi har i den generelle innleiinga ikke skrevet noe om den internasjonale situasjonen og om krigsfaren. Ved siden av utplasingene av nye atomvåpen er det PLO som står i brennpunktet når dette direktivet skrives. Denne situasjonen kan endre seg til årsmøtet. Vi ser det likevæll som særlig viktig at støtten til PLO kommer opp. Vårt forslag er at det gjøres gjennom forslag om bevilgninger til Palkoms helseteam. Dersom dette blir møtt med forslag om bevilgninger til Norsk Folkehjelps prosjekt i Libanon, er det viktig å bruke fellesuttalelsen fra en rekke forbundsformenn, argumentet om at vi ønsker støtte til PLO, at Helseteamet i motsetning til Folkehjelpea opererer der det trengs hjelp raskest, dvs. ved fronten.

Vi vil på nytt understreke at vårt mål er å få alle klubber/foreninger ut av Sovjetsambandet. Praktisk - i forhold til antall forslag - kan det gjøres ved å stoppe bevilgninger til Sambandet. Argumenter ~~for~~

mot medlemskap finner man faktisk best ved å lese medlemsbladets artikler om Afghanistan og Polen. Bladet får man tak i hos:
Sambandet Norge_Sovjetunionen, Postboks 119, Ankertorget, Oslo 1.

Det er viktig både for den politiske efekten og for vårt grep om den faglige situasjonen at vi får melding om årsmøtevedtak. Slike vedtak må sendes både til Klassekampen og til parti-kontoret.

Med hilsen

Faglig Utvalg

Årsmøtedirektiv

Ved årsmøtene i klubber og fagforeninger må følgende oppgaver stå sentralt:

Freds- og forsvarspolitisk plattform
 Tariffoppgjøret
 6-timersdagen
 Kampen for arbeidsplassene
 Fagbevegelsen og de arbeidsløse
 Arbeidsløshetsstrygd
 Internasjonal solidaritet

Den politiske situasjone, forholda i fagbevegelsen og arbeiderklassens oppgaver i en krisesituasjon.

OECD har nettopp levert en kritikk av norsk økonomi og regjeringas politikk. Hovedinnholdet i denne kritikken er:

- For store overføringer av oljeinntekter til tradisjonell industri som ikke har vekstmuligheter og for lite til strukturendringer.
- Kroneverdien er for høy
- Den offentlige sektoren (særlig helse- og sosial) vokser over hode på resten av økonomien.
- Et sentralt og lokalt lønnsforhandlingsystem som har ført til en langt sterkere lønnsvekst enn i de landa Norge konkurrerer med.
- Høy marginal skatt som øker inflasjonen
- Lav eiendomsskatt og ubegrensa mulighet til rentefradrag som kanalisere kapital inn i bolig/eiendomskjøp og forbrukervarer.

Denne kritikken er i tråd med Høyres uttalte politiske målsetting. I statsbudsjettet gjør de framstøt i denne retninga gjennom lønsdiktatet, nedskjæring av overføring til kommuner og fylker, ~~foraksxpx~~ innføring av egenandeler i helsesektoren, reduksjon i selektive støttetiltak for industrien osv. Tiltakene rammer som vanlig det store flertallet av fagorganiserte, småbrukere, fiskere, studenter og elever. For kapital-eierne drysser det milde gaver. Børsspekulasjonen stimuleres gjennom å fjerne skatt på aksjeomsetting, gjennom å gjøre nye aksjeselskap like atraktive som kommandittselskapene osv. Gavepakken til næringslivet er på over 800 millioner.

Først og fremst kjører regjeringa steinhardt på spørsmålet om lønningene. 5 % ^{lønnsvekst} er satt som forutsetning for hele statsbudsjettet. For de statsansatt blir det gjort helt klart at regjeringa ikke vil vike fra dette. Den frie forhandlingsrettene blir mer parodi enn den noen gang har vært. I motsetning til lønnstoppen som fjerna muligheten for forhandlinger, skal

man nå sitte og forhandle om noe som er gitt. Det eneste spørsmålet det kan bli litt fart i, er antagelig beregninga av overheng og lønns-
glidning (for privat sektor), dvs. spm. om det idet heletatt skal
bli noe liggjenn til nominelle tillegg.

Ovenfor privat og statlig industri kommer regjeringa med åpne trussler om å fjerne helt eller delevis ulike støttetiltak og bevilgninger dersom det blir gitt tillegg ut over de 5 prosentene.: "en uheldig sterk lønns-
utvikling vil at stønadsordninger kan falle helt vekk." Statsbudsjettet, gul bok.

Reduksjonen i de selektive støtteordningene - og de venta redusjonene i bevilgninger til statsbedriftene - er tiltak for å tvinge fram den strukturendringa som Buvik-utvalget beskriver. (Regjeringa sier bl.a. at de har nedsatt ei gruppe som skal følge opp Buvikutvalgets arbeid) Teko, glass- og fajanse og fiskehermetikkindustrien får timestøtta redusert fra 3,55 kr. til 2,70 kr. Trevareindustrien går ned fra kr. 3,55 pr. t til kr. 1,7. Verftsindustrien får ikke den nødvendige subsidieordninga som fagbevegelsen krever. Konesjonsvilkåra for utbygginga i Nordsjøen blir heller ikke endra for å sikre arbeid til verfta og verkstedsindustrien.

~~XXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Høyre har en krisestrategi som er sammenfallende med den oppskrifta OECD gir. Men regjeringa har indre motsetninger pga. partienes ulike særinteresser. Budsjettet er et kompromis. Det fjerner ikke hele den selektive støtteordninga. Den innfører ikke full lønnstopp. Antagelig tør ~~man~~ den heller ikke å legge ned slike statsbedrifter som Jernverket med ett slag. Kr.F og SP har stemmebakgrunnen sin i distriktene. Og står sterkt der arbeidsledigheten allerede er stor. Om disse partiene sentralt blir med på en politikk som raserer tusenvis av arbeidsplasser og legger ned hele lokalsamfunn, så får de mer problem med grunnplanet sitt enn de kan overleve med. Dette problemet er godt illustrert i Kr.Fs problemer i Tyssedal-saka, i Sulis-saka som førte til at partiet ikke stilte liste i Fauske kommune, og i Førde der Kr.F-ordføreren må komme med harde angrep på partiet sitt for å overleve.

Denne situasjonen gjør at det er mulig å utsette regjeringa og Stortinget for press og vinne fram gjennom aksjoner. Bilavgifta (som mye mer dreide seg om distrikts-Norge enn vestkanten i Oslo) er et bevis på det. Likeend signalene før finansdebatten om at el-avgifta ikke skal økes. Både i forhold til tariffoppgjøret og i forhold til kampen for arbeidsplassene er dette gunstig.

DNA har lagt fram et alternativt budsjett og de forsøker å dra igang et løp mot regjeringstaburettene 1985. I dette budsjettet bruker de en del av de samme økonomiske argumentene som oss (bl.a. at oljeinntektene settes alt for lavt og at budsjettet dermed får et falskt under-

skuddx). Men hovedmålet for DNA - som for Høyre - er å dempe det store kostnadspresset. Dvs. at de i sitt alternative budsjett ikke på noen plasser går i mot et lønnsdiktat på 5 % eller snakker om undergraving av den frie forhandlingsretten. De legger opp til å beholde støtteordninger, gi mer til omstillingsstøtte, ikke øke el-avgifta osv. Penger til dette skal de ta gjennom å ikke gå inn for høyere ~~kxx~~ kjøpekraft for de fagorganiserte og ved å ikke gi skattelette til aksjespekulasjon (de foreslår heller ikke at komandittordninga skal opphøre).

DNA har med andre ord lite å tilby fagbevegelsen. De har også indre politiske problemer. I parti-ledelsen og i Stortinget sitter det ingen sentrale folk som blir oppfatta som talsmenn for fagbevegelsen. Både Gro Harlem og Einar Førde representerer interessene til mellomlaga og de har ingen naturlig tilknytting til arbeiderklassen i LO. Partiet har også det samme problemet i forhold til høyre-fløyen sinn. Bare Nordli og Guttorm Hansen representerer denne fløyen med noen særlige posisjoner. For sentrale mellom-skiktfolk i LO er det til stor irritasjon at Reiulf Steen er satt ut av den daglige ledelsen.

Disse problemene ~~xxx~~ og partiets økonomiske politikk er en vesentlig årsak til at de ikke greier å dra igang fagbevegelsen på sin side. De har også erfaringene fra forrige statsbudsjett å ta hensyn til, da mista LO nok medlemmer til at Halvorsen & co fikk seg en støkk. Samtidig vokser faktisk presset fra grunnplanet. Kravet om aksjoner får stadig større tilslutning. Forbundsledelsen i f.eks. Jern&Metall har store problemer med å holde kontrollen over områder der tidligere bare behøvde å kremte ~~fx~~ for at det skulle bli oppfanga som ~~korkkorkkxxxx~~ tordnende signaler av tillitsmenna.

Dess mer ~~korkkorkkxxxx~~ sosialdemokratene i fagbevegelsen kommer i klemme mellom DNAs politikk og kravene fr grunnplanet, dess bedre er utgangspunktet for oss. Og det er mer enn Jern&Metall som får merke at det er tendenser til bevegelse. Innafor helse-og sosialsektoren (NOSO, Kommuneforbundet, NSF, Lærerlaget) er det stor uro over utviklinga og den politikken som trekkes opp si statsbudsjettet. Innafor statsbedriftene (Jern , Kjemisk , Arbeidsmannsforbundet) er det begynt å røre på seg i forhold til Buvik-planene og den stadig økende arbeidsløsheten. Det er tendenser som går i motsatt retning av den defatismen og splittelsen vi opplevde så sterkt under oppgjøret i 1982. Men tendense finnes fortsatt. Og de blir en viktig bøyg å komme utenom for oss. Det finnes også tendenser av typen: gå ned i lønn for å redde arbeidsplassene s De passer som hand i hanske til lønnsdiktatet i statsbudsjettet.

I forbindelse med dette årsmøtedirektivet bør dere også diskutere spm. om arbeiderklassens oppgaver i en krisesituasjon. I en artikkel i Røde Fane nr. 5-83, har Bjørgulf Brånen lagt fram en del synspunkter som kan brukes som bakgrunnstoff. Han presenterer en del nye synspunkter som det er verdt å diskutere. Bl.a. gjelder det påstanden om at arbeiderklassen kan- om den ikke kjemper mot borgerskapets krisepolitikk - bli påført et historisk nederlag som legger grunnlag for at kapitalismen skal greise gjennom den krisa vi er på god vei inn i. Han sammenligner dette med nederlaget til arbeiderklassen i mellomkrigsåra og dette nederlagets forutsetning for veksten etter krigen. Som en konklusjon trekker han opp arbeiderklassens og kommunistenes oppgaver i seks punkter: Kamp for arbeidsplasser og sosiale goder. Utvikle solidaritet og kampvilje. Systemkritikk og propaganda for framtids-Norge. Kamp mot den korporative utviklinga. Kamp mot splittelsen i arbeiderklassen (rase, kjønn osv.). Vinne økt oppslutning om sosialismen og rekrutere til partiet.

Vi bruker ikke denne artikkelen for å presentere ei "linje", men ser den som et godt utgangspunkt for en nødvendig debatt.

kompensasjon kommer med i uttalelsen. Alle uttalelser som ikke har dette kravet vil bli brukt av LO sentralt og arbeidsgiverne til å foreslå lønnsnedslag (kortere arbeidstid, mindre lønn er lik to timers permittering uten arbeidsledighetstrygd.)

Kampen for arbeidsplassene: Som kjent planlegger borgerskapet en storstilt strukturendring av norsk industri (Buvikutvalget). I løpet av våren kommer en rekke av statsbedriftene opp til behandling i Stortinget. I høst har regjeringas statsbudsjett lagt opp til å fjerne eller redusere selektiv støttetiltak for å få fortløp i omstillingsprosessen. Statsbedriftene vil helt sikkert bli utsatt for samme politikk! Støtta vil ligge langt under de behovene som bedriftene har. Om dette ikke fører til en umiddelbar nedlegging, vil det føre til kraftige reduksjoner. 500 mann på Jernverket f.eks. Dette får konsekvenser for eksistensen til lokalsamfunnene, arbeidsløsheten stiger, kommuneinntekter går tilbake osv. Det er ikke bare de berørte arbeiderne som rammes.

LO sentralt har kommet med en vassen uttalelse om Buvik-utvalget. I realiteten er denne uttalelsen en støtte til omstillingsplanene. Vår oppgave er å reist en bevegelse på grunnplanet mot omstillingen som fører til arbeidsløshet og graserer lokalsamfunn ~~og~~ Vi ønsker å utvikle en brei støttebevegelse for de klubbene og foreningene som må gå Tyssedals vei. Vi ønsker også å opprette et kamfelleskap mellom alle de som blir ramma, på tvers av geografiske og forbundsmessige skillelinjer.

Et ledd i dette er at klubber og foreninger vedtar generelle industri-politiske uttalelser som 1) går imot omstillinger som fører til økt arbeidsløshet, 2) sier at fagbevegelsen må lære av erfaringe fra Tyssedal og 3) krever at LO-ledelsen handler med de kampmidlene fagbevegelsen har når arbeidsplassene blir trua. Bruk Jern&Metall og utviklinga i verftsindustrien som eksempel på åssen det går når det ikke blir reist en felles kamp. Arbeidsplassene her er neste helt borte.

Kravet om arbeidsledighetstrygd.

- Utbetaling 6 dager i uka, 52 uker i året. Skal gjelde for alle
 - §4 i lov om folketrygd endres slik at karensdagene fjernes
 - feriepenge regnes fra første dag uansett lengden på ledigheta.
 - beregningsgrunnlaget skal indeksreguleres
 - minste beregningsgrunnlag 3xgrunnbeløpet i folketrygda. ?
 - dagpenger også til de som ikke har opparbeida trygderettigheter , kvinner som har gått hjemm~~e~~, ungdom, etc.
- Dette er hovedinnholdet ~~å~~ som må være med i vedtak om ~~denne~~ arbeidsledighetstrygda

Fagbevegelsen og de arbeidsløse: Med over 60 000 arbeidsløse er det blitt et brennende spørsmål åssen vi skal organisere dem. Vi veit fra historiske erfaringer og fra utviklinga i resten av Europa nå, at de arbeidsløse fort siger ned å depresjon og likegyldighet. De greier ikke å holde oppe kampen for arbeid eller for ledighets-trygd som det går an å leve av. Den økende arbeidsledigheten graver også vekk grunnlaget for fagforeningene. ~~Vixxxxxxxx~~

I tillegg er det store grupper arbeidsløse som aldri har vært innom en arbeidsplass i hele sitt liv. Denne gruppa kommer til å øke betraktelig.

De historiske erfaringene er bl.a. at disse gruppe fort kan bli rekruteringssted for millitante reaksjonære bevegelser som brukes mot arbeiderklassen(jamfør nazismens rekruteringsgrunnlag - særlig SA - i Tyskland).

Vi ønsker at det opprettes særlige organisasjonsordninger for arbeidsløse innafor fagbevegelsen.

Vi ønsker også at det blir tatt spesielle organisatoriske tiltak utenfor LO, særlig mhp på ungdommen. Målet må være å ssamkjøre de to gruppene.

Det er viktig at fagforeningene tar spesielle organisatoriske tiltak ovenfor medlemmer som blir arbeidsløse eller permiterte over lang tid. Det er ikke nok med kontingentreduksjon. Klubber og foreninger må jobbe målbevist med spm. om åssen disse folka skal aktiviseres. Det bør fremmes forslag om at det velges egne utvalg til å utrede dette spørsmålet. Og at slike utvalg skal ha medlemmer som representerer folk med og uten arbeid. Klubber og foreninger bør ta sikte på å avholde egne møter for de arbeidsløse hvor deres situasjon blir speielt behandla.

Freds- og forsvarspolitisk plattform.

Her finnes det mye politisk bakgrunnsstoff i Klassekampen, i de løpeseddlene som partiet har gitt ut og i boka: "Et sterkt og uavhengig forsvar" av Per Gunnar Gabrielsen, Oktober forlag 1981. Vi går ikke inn på en lengre begrunnelse av våre linjer her, bare noen punkter:

- Vi arbeider for at den virkelige årsaken til krigsfaren (krigen) skal bli forstått. Vi tar opp imperialismen og rivaliseringa mellom de to supermaktene. Vi peker på Sovjet som den mest aggressive og farlige.
- Vi kjemper for å hindre at de pro-Sovjettiske kreftene får fritt spillerom med fredsbevegelsen og gjør den til et redskap for Sovjets politikk.
- Vi bekjemper pasifismen og understreker nødvendigheten av et sterkt konvensjonelt forsvar som et ledd i kampen for freden.
- Vi tar opp den nasjonale sjølråderetten og støtter alle som kjemper for rettferdige kriger. Som det afghanske folket mot Sovjet.
- Vi kjemper for solidaritet mellom arbeiderklassen og folket i den industrialiserte verden og folket i den 3.verden. Mot den europeiske sjåvenismen.

Vi ønsker diskusjon om fred og forsvarspolitikk på våre premisser, ikke på pasifismens eller de pro-Sovjettiske kreftenes premisser. For å få til det, er vi nødt til å reise våre forslag og argumentere for dem. Vi kan ikke samle folk rundt vår politikk uten at vi samtidig får dem med på en diskusjon som klargjør alle sider ved krig/fredsspørsmålet.

Fagbevegelsen er svært viktig i dette spørsmålet. Det finnes sterke pro-Sovjettiske krefter som forsøker å skaffe seg en politisk basis for en pro-Sovjettisk "fredsbevegelse" gjennom vedtak i klubber og foreninger.

Vi har tatt opp et forslag som er fremma til NOSOs landsmøte i høst. Det gjenspeiler våre linjer. Vi vil at det skal være lest for de forslagene som alle skal fremme. Med følgende tillegg:

Til pnkt. 3, første avsnitt

- "Folk i 3.verden og vår industrialiserte del av verden har felles interesser og må stå sammen mot undertrykking, facisme, aggresjonskriger i forsvar av nasjonal sjølråderett."

Freds- og forsvarspolitisk plattform

De to imperialistiske supermaktene Sovjet og USA truer verden med en ny verdenskrig. Under dekke av nedrustningsforhandlingene i Genève, rustet de opp som aldri før. Det er Europa og Norden som særlig blir liggende i skuddlinja hvis disse forhandlingene ikke fører fram.

Samtidig er det USA og Sovjet som står bak nesten alle de mindre krigene som pågår i verden i dag, enten det er Mellom-Amerika, Afghanistan, Sørøst-Asia eller Afrika.

NOSOs fredspolitikk inneholder følgende elementer:

1. Nedrustning av supermaktens atomvåpenarsenaler

Vi krever at alle Sovjets SS-20 og SS-21 raketter fjernes og odelegges under internasjonal kontroll.

Vi krever at USA ikke får utplassere en eneste Pershing- eller Krysser-rakett i Europa.

Vi krever kontraktfestet atomvåpenfri sone i nordområdene.

Dette er viktige skritt på veien mot full nedrustning av alle atomvåpen i vår del av verden.

2. Styrket nasjonalt forsvar

Som et viktig ledd i kampen for freden, krever vi at det bygges opp et sterkt nasjonalt forsvar i Norge, utenfor NATOs felleskommando og USAs atomstrategi. Atomvåpen kan aldri bli et egnet forsvarsvåpen. Norge må avstå fra å bruke og lagre atomvåpen i krig og fred.

Et avgjørende ledd i byggingen av et sterkt nasjonalt forsvar, er at Sivilforsvaret styrkes kraftig. Særlig må atomvåpensikre tilfluktsrom bygges ut.

3. Støtte til frigjøringskrigene i den 3. verden

En fredsbevegelse som skal fortjene navnet, må være i stand til å ta stilling til virkelige krigene som pågår i dag.*

Et av de viktigste bidragene til verdensfreden ytes av de nasjonale frigjøringsbevegelsene, som slåss mot supermaktens aggresjon og

26

invasjon, bl.a. i Afghanistan, Eritrea, El Salvador og Nicaragua. Deres kamp svekker supermaktene militært, økonomisk og politisk. Deres kamp for frihet blir vår kamp for fred. Derfor er aktivt solidaritetsarbeid for frigjøringsbevegelsene et viktig ledd i kampen for å bevare verdensfreden.

Vi har tatt opp dette spørsmålet i tidligere årsmøte direktiv. Resultatet har stort sett vært at folk har prioritert andre saker eller lagt seg i utgangspunktet på kompromis-forslag med det resultat at vår linje ikke vant fram. Når vi reiser dette forslaget kan vi ikke ta utgangspunkt i hva vi tror går igjennom, men tvert om ta utgangspunkt i hva et best mulig resultat. Vi er ikke i mot å gjøre taktiske kompromiser. Men dersom vi starter med å legge fram forslag som er sli vi har tenkt oss at et kompromis kommer til å se ut, kan vi være helt sikre på at resultatet blir langt fra det vi kan godta. Som Skal vi få debatten på våre premisser - og dersom det skal være virkelig rom for nødvendige kompromiser - må vi få fram våre egne forslag så tidlig som mulig. Da bli de lagt fram for årsmøtene med eventuelle styrekomentarer og det vil være mulig å vurdere om det finnes grunnlag for kompromiser eller om det er nødvendig å stå helt fast på det opprinnelige forslaget. Om vi får en debatt og taper

en avstemming så er ikke det annet en et ledd i en p lengre kamp for å vinne fram med våre synspunkter. Kjører vi kompromiser som styrker pasifistiske og pro-Sovjettiske plattformer, undergraver vi vår egen kamp.

Internasjonal solidaritet

Gjennom en del års arbeid har parti-kamerater greid å oppnå mye bra vedtak med støtte til frigjøringsbevegelser o.l. Men det er viktig at vi forsetter å utvikle det internasjonale solidaritetsarbeidet, forsøker å gjøre det til en permanent og viktig del av fagbevegelsens arbeid. Gjennom Solidaritet Norge-Polen har vi lagt et grunnlag for en anti-imperialistisk bevegelse med hovedoppslutning i fagbevegelsen. Det er fortsatt et mål å få så mange som mulig med i SNP.

I tillegg trenger vi stadig uttalelser og bevilgninger til aktuelle saker. Mens dette direktivet skrives, står PLO og Palkoms helseteam i brennpunktet. Når årsmøtet kommer kan det være en streik i Tyskland, gerillian i Afghanistan eller noe tredje som trenger støtte.

For å unngå at internasjonal solidaritet alltid skal bli haste saker på styre- og medlemsmøter, og for å øke den politiske bevisstheten mhp at arbeids folk over hele verden har felles interesser, går det an å opprette permanente internasjonale solidaritetsfond i klubb og foreningregi. Dette er gjort noen plasser. Vanligvis blir fondet finansiert gjennom en ekstrakontingent på f.eks. 20, kr. pr. mnd. Gjennom å opprette slike fond som klubbene sjøl har kontroll over og som står fritt i forholdet til AIS, kan vi ~~unngå~~ unngå at alle forsøk på solidaritetsarbeid blir møtt med forslag om bevilgninger til LOs sentrale fond. AIS legger lokk på en rekke viktige saker, særlig slike som går på forholdet til Sovjet: Støtte til Solidaritet og Afghanistan f.eks.

For å unngå at AIS legger lokk på en rekke viktige saker, særlig slike som går på forholdet til Sovjet: Støtte til Solidaritet og Afghanistan f.eks.

Tariffpolitikken.

Dette er et tillegg til punktet som står først i direktivet. Og er like viktig.

Det er på gang ei kampanje for å endre forhandlingsystemet i Norge. OECD har kritisert det. NAF angriper det stadig. Det går på spm. om den lokale forhandlingsrette. Sist ute var nestform. i LO, Leif Haraldseth. På en konferanse i Statstjenestemannskartellet klga han over at de sentrale forhandlingene blei undergravd av de lokale. Den sosialdemokratiske vrien på den borgerlige politikken. Han bruker de lokale lønnsoppgjørene mot de som klager over at de sentrale oppgjørene gir for lite penger. Vi må kreve at LO øker kravene sine, kjemper for store sentrale tillegg ved samordna oppgjør, uten at det svekker de lokale forhandlingene.